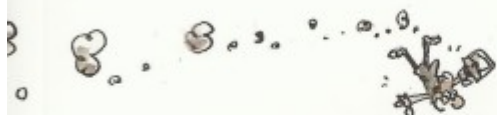

Leven na Letteren

Uit het Erasmushuis, Tijdschrift van de Alumni Letteren Leuven, Jaargang 3, april 2016

GETUIGENISSEN UIT GESCHIEDENIS

Vertrouwen in de toekomst

Sam Van Clemen
Moderne Geschiedenis, 1994
Historicus/ archivaris

In 1994 behaalde ik mijn licentie Geschiedenis en een jaar later werd ik aan de VUB gediplomeerd in de Gespecialiseerde Studies Archivistiek. Beide diploma's zijn onmisbaar gebleken bij mijn beroepswerkzaamheden. Na mijn afstuderen ging ik immers als archivaris aan de slag bij een Nederlands parlementslid en zijn wetenschappelijk instituut. Later werkte ik o.a. ook nog als archivaris bij een vzw in Beerzel, het provinciebestuur van Antwerpen, bij een Nederlands bedrijf en in het stadsarchief van Turnhout. Meest recent schreef ik in opdracht van Groen Turnhout een boek over hun boeiende geschiedenis: een erg mooi karwei, waar ik met veel genoegen aan heb gewerkt. En nu ben ik nauw betrokken bij een project over de

Kempens tijdens de Eerste Wereldoorlog, een project rond de geschiedenis van de anticonceptie in Vlaanderen en een gedenkboek over veertig jaar verbodering van Turnhout met Hammelburg. Het spreekt voor zich dat al het bovenstaande er nooit was gekomen zonder mijn diploma's. Tussendoor werkte ik een aantal jaren bij een bank, wat trouwens een erg aangename periode was. Ook daarvoor was trouwens ook een diploma van hoger onderwijs vereist.

Als ik zou herbeginnen, zou ik zonder enige twijfel dezelfde keuze maken. Ik was namelijk al van kinds af erg geïnteresseerd in geschiedenis, al weet archeologie me zeker ook te boeien. Maar al na enkele dagen in Leuven wist ik dat de gekozen studierichting me op het lijf was geschreven. Mijn diploma is heel belangrijk geweest om werk te vinden, maar vooral ook daarbuiten heb ik er erg veel aan: veel van mijn historische publicaties zijn immers tot stand gekomen in mijn vrije tijd. Zo verschijnt dit jaar een biografie van de Amerikaanse president Harry S. Truman en werk ik aan een biografie van de Duitse kanselier Willy Brandt. Waardevol was zeker ook mijn licentiaatsverhandeling over Turnhout tijdens de Eerste Wereldoorlog: enkele jaren later kreeg ik van een uitgeverij de kans om die uitgewerkt in boekvorm uit te geven. Bovendien is ze in het kader van de komende herdenking van honderd jaar Grote Oorlog zeker opnieuw nuttig. Het vele studeren gedurende vijf jaar heeft dus zeker gerendeerd.

Daarom raad ik alle studenten Geschiedenis aan om vertrouwen te hebben in de toekomst: een historicus krijgt wel degelijk kansen, ook als een loopbaan in het onderwijs niet aan hem of haar is besteed. Dat is bij mij het geval: ik heb het leraarndiploma op zak, maar heb er niets mee gedaan. Vaardigheden die ik in Leuven opdeed, waren zeker het verkrijgen van een ruimere, meer open blik op de wereld en een groter relativiseringsvermogen. Leren schrijven was ook een belangrijke meerwaarde. Al ging dat met vallen en opstaan: als ik nu mijn teksten van toen nog eens herlees, blijkt duidelijk dat ik een beginneling was. Maar ik was toen al vastbesloten om een loopbaan als historicus op te bouwen. Mijn verhandeling heb ik altijd gezien als een eerste werkstuk, niet als het laatste zoals meestal het geval is.

Andere studierichtingen bieden onmiskenbaar grotere kansen op de arbeidsmarkt: juristen, economen, ingenieurs ... zijn nu eenmaal fel gegeerd. Sterke kant aan de opleiding Geschiedenis vind ik echter – zeker achteraf gezien – dat studenten leren

opzoekingswerk te doen en leren te schrijven. De eindverhandeling Geschiedenis was één van de zwaarste: een start in de eerste licentie was aangewezen indien je in de eerste examenperiode van je tweede licentie wilde afstuderen. Positief tegenover soortgelijke opleidingen in het buitenland vond ik het strikte jaarsysteem. In Nederland deden studenten bijvoorbeeld vaak meer dan vier jaar over hun studie; ik vond dat tijdverlies. Het toenmalige jaarsysteem met maar één examenperiode van drie weken in juni zonder tussentijdse examens, lag me perfect en werkte motiverend om stipt te werken en om met alles op tijd klaar te zijn. Om daarna voluit te kunnen genieten van een lange, verdiende vakantie.

Samengevat. Ik ben erg blij dat ik Geschiedenis heb gestudeerd en hou er aangename herinneringen aan over, ook aan het kotleven en Leuven in het algemeen trouwens. Ik kom nog altijd graag in de stad en werk volop mee aan de publicaties van de Historici Lovanienses. Ik ben dus tevreden over mijn studiekeuze, maar toch zou ik ook durven aanbevelen om de studierichting Geschiedenis aan te vullen met een extra opleiding die een goede doorstroming biedt naar de arbeidsmarkt. Tegenwoordig zijn daarvoor immers mogelijkheden genoeg. Ik wil nog opmerken dat sinds mijn afstuderen de universiteit en de studie bijna onherkenbaar zijn veranderd. Of het nu beter is dan toen, betwijfel ik.